

hvor længe dette vil vare, derom kan Ingen have nogen Forestilling. Givde vi altsaa en Bevilling af den Grund i Aar, kunne vi — hvad jeg naturligvis vil haabe ikke maa ske — være lige saa nær til det næste Aar, ja, det kan blive ved i flere Aar, og saa vil jeg dog spørge det ærede Medlem, om ikke det Princip, som nu en Gang er gennemført i vor Lovgivning, at Kommunerne skulle sørge for deres fattige, dermed er fuldstændig brudt, naar man foretager Uddeling af Statskassen i saadanne Tilfælde, som kunne blive langvarige. Der er altsaa megen god Grund til ikke at give en Gave af Statskassen, thi det er ikke noget ekstraordinært Tilfælde, der foreligger, det er en almindelig Ulykke, der tynger saa godt som paa hele Verden. Dernæst fraraadede det ærede Medlem at vedtage det andet Forslag om at gjenoptage § 7. De ærede Medlemmer, som have motiveret de 5 Herrer's Indstilling, have forklaret, paa hvilken Maade den sker, at den ikke sker under den Forudsætning, at man nødvendigvis skal gaa ind paa alle disse Bevillinger. Vi have tilbudt en Sigtning af dem, vi have tilbudt, at vi, hvis man finder, at nogle af dem trænge til nyere Undersøgelse, frastalde saadanne. Det ærede Medlem brugte mod dette Forslag det Argument, at det var et Stykke Finantslov. Ja, det kan jeg meget gerne gaa ind paa, men vil det ærede Medlem da ikke sige mig, om det, der indeholdes i Folkethingets Forslag under § 7, ikke ogsaa er et Stykke Finantslov, en Bevilling paa 1 Million, foræret bort til Kommunerne. Der kan dog være god Grund, forekommer det mig, til at gaa ind paa dem af disse Bevillinger, mod hvilke ingen formelle eller reelle Indvendinger ere at gøre, paa dem, som ikke strække sig over flere Aar, paa dem, som ikke første Gang nu foreligge, eller i alt Fald saadanne, som, hvis de foreligge første Gang, meget let kunne undersøges, nemlig Reparationer, som naturligvis kunne foretages i Aar eller næste Aar, men som der dog er god Grund til at foretage i Aar, fordi der nu en Gang er meget trykkede Forhold til Stede, og som en Følge deraf Arbejdsløshed over flere Dele af Landet. Det er jo nemlig ikke Tilfældet, at den Finantslov, som i Oktober blev forkastet i Folkethinget, er forkastet af reelle Grunde. Der er jo ingen af disse Bevillinger, som have været Gjenstand for Forkastelse. Finantsloven er bleven forkastet som Helhed af politiske Grunde, men aldeles ikke af reelle, og der er altsaa lige saa lidt Noget i Veien for at optage enkelte af de Spørgsmaal, der forekomme paa Finantsloven, som der har været Noget

i Veien for de ærede Medlemmer, der ere Bisnepolitikens svorne Tilhængere, for at begunstige et eller andet Forslag, der netop interesserede dem, og undtage det fra den almindelige Regel. Hvis navnlig det ærede Medlem fastholder, at der foreligger et ekstraordinært Tilfælde, hvad jeg tror er urigtigt, kunde man med lige saa god, ja endog større Grund optage disse Bevillinger paa en særlig Lov. Sa, der vilde efter det ærede Medlems Mening være en bedre Grund dertil end til at udgive en hel Million af Statskassen uden i mindste Maade at kunne kontrollere dens Anvendelse. Dette at forlange den yderligst gaende Kontrol, som det ærede Medlem gjorde, med disse mange smaa Bevillinger, og derimod uddele en Million uden Kontrol synes jeg, at der er stor Forskiel paa, og det er høist mærkeligt, at de, som kunne gaa ind paa det Sidste, ikke ogsaa kunne gaa ind paa det Første. Naar den ærede 2den Landsthingsmand for 7de Kreds (Madsen) endelig mente, at man ikke bør gjøre Forandringer i denne Lov for at faae den ud saa hurtig som mulig endnu i Aar, skal jeg udtale, at der Sindet er til Ginder for, at man lader den ligge hen i Juleferien, saa at den kan komme ud i Januar Maaned, hvis man andet Steds ikke vil gaa ind paa Ændringerne. I alt Fald vil det være et betydeligt Fremstridt fremfor den sidste Rødlov af 1879, der først udkom den 10de Marts. Dersom denne Lov kunde komme ud den 10de Januar, kunde man ikke sige, at det Meste af Vinteren var forbi — desværre, vi kunne faae streng Vinter endnu efter den Tid. Af hvad jeg har bemærket til den ærede 2den Landsthingsmand for 7de Kreds følger, at naar den ærede 1ste Landsthingsmand for 7de Kreds (Hauerslev) talte om at faae Bevillinger smuglede igjennem, er det en aldeles ubesøiet Ytring; thi der er ikke Tale om at faae Udgifter bevilgede, som enkeltvis eller i Realiteten ere forkastede. Finantsloven er viist bort uden Drøftelse; nu forelægges disse for en stor Del smaa Bevillinger til Drøftelse, og denne Drøftelse kan meget godt fuldføres i nogle faa Dage, naar der blot er fuldstændig god Villie til Stede paa begge Sider. Naar det ærede Medlem mente at være afstaaren fra at bevilge Noget som helst, fordi Regjeringen skulde have tilfidesat Grundlovens § 2, maa jeg bede det ærede Medlem erindre to Ting; for det Første er han jo ikke afstaaren fra at bevilge Noget, idet han jo vil bevilge 1 Million til Uddeling, saa at han modstiger sig paa en Maade selv, og dernæst har Regjeringen ikke tilfidesat Grundlovens § 2, men det